

F. t. l. vedr. lov om fuldbyrdelse af straf m.v.

pkt. 2.2.5.7. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 11 (retsplejelovens § 731, stk. 2, 1. pkt.)

I sager, der søges fremmet efter retsplejelovens § 925, og hvor sigtede ikke er anholdt eller fængslet, skal der efter retsplejelovens § 731, stk. 2, kun beskikkes en forsvarer for sigtede, hvis den pågældende anmoder retten om det.

I lovforslagets § 2, nr. 14, er det som en konsekvens af den foreslåede afgrænsning mellem de processuelle regler i kapitel 80 og 81 foreslået, at de nugældende regler i retsplejelovens §§ 925 og 925 a om tilståelsessager og § 931 om bødeforelæg flyttes til et særligt kapitel 79 om tilståelsessager.

Som konsekvens heraf forslås henvisningen i § 731, stk. 2, 1. pkt., til § 925, stk. 3, ændret til § 922, stk. 4. § 922, stk. 4, svarer til den gældende bestemmelse i § 925, stk. 3, om beskikkelse af forsvarer i tilfælde, hvor tiltalte ikke er anholdt eller fængslet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 12 (retsplejelovens § 762, stk. 3)

I den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 762, stk. 3, kan varetægtsfængsling bl.a. ikke anvendes, hvis lovovertredelsen højst kan ventes at ville medføre straf af bøde eller hæfte. Bestemmelsen er således ikke til hinder for varetægtsfængsling, hvis straffen må forventes at blive fængsel, som i dag har et minimum på 30 dage. Med henblik på at bevare den nuværende adgang til varetægtsfængsling så vidt muligt uændret, foreslås § 762, stk. 3, ændret således, at der fremover vil gælde et krav om, at den forventede straf skal overstige fængsel i 30 dage. Forslaget skal også ses på baggrund af forslaget om, at fængselsstraffens minimum nedsættes til 7 dage.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.5.7. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 13 (retsplejelovens § 775)

Efter retsplejelovens § 775, stk. 2, finder straffelovens § 48 om anvendelse af sikringsmidler i form af håndjern og sikringscelle mv. tilsvarende anvendelse på varetægtsarrestanter.

Ved lovforslagets § 1, nr. 9, ophæves straffelovens § 48 som led i gennemførelsen af straffuldbyrdelsesloven, jf. § 65 og § 66 om anvendelse af håndjern og sikringscelle.

Ved § 2, nr. 13, ændres retsplejelovens § 775, stk. 2, så bestemmelserne i § 65 og § 66 i lov om fuldbyrdelse af straf mv. om anvendelse af håndjern og

sikringscelle finder tilsvarende anvendelse på varetægtsarrestanter.

Til nr. 14 (retsplejelovens kapitel 79)

Kapitlet er nyt og en konsekvens af den foreslåede ændring af systematikken i retsplejelovens regler om behandling af straffesager. Efter forslaget skal det afgørende kriterium for, hvorvidt reglerne i kapitel 80 eller 81 finder anvendelse, være, om domsmænd skal medvirke, jf. lovforslagets § 2, nr. 15 og 19.

Det ændrede kriterium er en følge af forslaget om hæftestrafens afskaffelse, idet den nuværende afgrænsning mellem kapitel 80 og 81 beror på, om der er påstand om højere straf end bøde eller hæfte eller ej.

Forslaget indebærer, at de nugældende bestemmelser i § 925 om tilståelsessager, § 925 a om byretsbehandling ved tilståelse i sager om særforanstaltninger efter straffelovens §§ 68, 69, 70 eller 73 (som ellers skulle behandles som nævningsesager) samt § 931 om bødeforelæg flyttes til et særligt kapitel 79 om tilståelsessager, idet bestemmelserne efter den foreslåede ændring af afgrænsningen mellem kapitel 80 og 81 ikke hører systematisk hjemme i de to kapitler.

Der er endvidere foretaget en sproglig modernisering af bestemmelserne.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til § 922

Bestemmelsen svarer til den nugældende bestemmelse i § 925, idet det dog er præciseret, at bestemmelsen er et alternativ til behandling med domsmænd. Bestemmelsen kan således ikke anvendes i sager, der er omfattet af kapitel 81, dvs. i sager, hvor der ikke medvirker domsmænd. I modsætning til den gældende regel i § 925 vil bestemmelsen derimod kunne anvendes i sager, hvor der alene bliver spørgsmål om bødestraf, og hvor domsmænds medvirken følger af § 686, stk. 2, om særlig indgribende betydning for tiltalte eller særlig offentlig interesse.

I § 922, stk. 3, er det præciseret, at bestemmelsen om obligatorisk forsvarerbeskikkelse kun gælder, hvis sigtede er anholdt eller fængslet under retsmødet, og ikke hvis sigtede anholdes på grund af udeblivelse fra et tidligere retsmøde og løslades ved retsmødet begyndelse.

Til § 923

Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 925 a.